

విజ్ఞప్తి.

ఆర్యులారా!

ఈ గ్రంథము యోగవిద్యాగరిష్ఠులు సుధాకవి తా
 వనితాసమేతులును తృప్తివచంత్రికాస్త్రాది సకలవిద్యా
 ధురీణులు నస్మత్పితామహులు నగు జంభ్యాల శిష్యుకా
 శ్రుతిలువారిచే యోగిజనోపయోగమునకై నీసార్థములుగా రచి
 యింపఁబడినది. ఈయనకు బరమేశ్వరాధనయం దసా
 మాన్యదీక్షయును భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యస్ఫూర్తియును మెండు.
 ఏతద్గ్రంథసంధారి కాల్|| ౧౭౭౮ || సరి యగు థాత సం||
 శ్రావణమాసంబున భూవిధాతయో యన జనని మొంది బాల్య
 మునంతే వారణాసికిఁ బని యచ్చట గీర్వాభాషయం దసమాన
 కృజ్ఞ సభ్యసింహి వీడప స్వదేశము నలంకరించిరి. పరిపశి
 పోలవరము వనైరా జమిందారిణి యగు శ్రీ కొచ్చెల్లకొట
 కామాయమ్మగారి సంస్థానంబున వాఘానందశిష్యు లై యోగ
 విద్యను స్వానుభవములొనికొం దెచ్చికొని యప్పుడే యాయో
 గినారమును చిత్తు మాత్రము వ్రాసి కాల్|| ౧౮౦౮ || సరి
 యగు వ్యయ సం|| తత్వయుజ బ ౧౧ కోణాన నవ్యయం బగు
 ముక్తి నొందిరి. ఈగ్రంథమును వాచు నపు డెల్ల వా మి
 త్తులు కొందరు దీని నచ్చొత్తింపు డని కోరిగా ద్రవ్య
 లోపముచే వాగెచ్చెలుల మనోవాంఛఁ జరకాలమునకు గాని

దీర్ఘ జాల నైతిని. ఇందు నచ్చటచ్చట నల్పము లగు వ్యాక
రణాదిదోషము లున్నను నాకు యోగశాస్త్రమం దెక్కువ
పాండిత్యము లేమిం జేసి దిద్దిన యెడల నాయన యభిపా
యమున నొచ్చట భేదించునో యని యథాస్థిరంబు గానే యుం
చితి. మరియు నిందు పాఠక సౌభ్యమున నై అయ ననుపరించి
నేసార్థ కేవలములయందును దరువులందును వ్యాకరణనియమ
మును బాటింపక దీర్ఘములు వాడబడినవి గాన అర్థాభిలాషులు
క్షమించెద రని ప్రార్థించుచున్నాడ.

‘ఇట్లు,

బుధవిధేయుఁడు,

జంధ్యాల శివన్న శాస్త్రి.

శ్రీ శివాయ నమః.

గురుస్తుతి.

శ్లో॥ యత్ర పితృగణిన్న సస్తుని నిరస్తద్వైతచిన్మా
త్రకే । కల్ప్యం తేఽంబరవాయువహ్నిసలిలతో
ణీశ్వగాదిభిమాః । తం కాంక్షిన్యసగోత్ర మత్ర
భవతాం స్తోత్రైకపాత్రం విభుం । శ్రీవీరేశ్వర
దీక్షితాహ్వానుగుణం సేవే సురాణాం తరుం॥

శ్లో॥ మూఢాః పండితమానిసో జగతి యే చాతా
బహిర్భాసనా శ్రీమద్భాగవతోపదేశకలహ
దుద్ధర్తు కామో వారిః । శ్రీవీరేశ్వరదీక్షితాం
శకలతః కాంక్షిన్యగోత్రేప్యడ । స్తస్మై శ్రీగురు
మూర్తయే నమ ఇదం శశ్వత్ప్రియామూ
ర్తయే॥

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ తారకయోగసారము.

సీసార్థములు—శ్రీగుప్తరాగం.

ఆదితాళం.

సీ॥ శ్రీ విశ్వనాథునిఁ జిత్తాబ్జమునఁ జేర్చి దేశి
కాంఘ్రులను భక్తినిఁ దలంచి । వ్యాసాదిముని
కాళిదాసాదికవి రాజయోగుల వినుతించి యోగ
మెంచి । తెనుగున రచియించి ధీరులు మెచ్చంగ॥
గురుశిష్యావాద మునేడు । చెప్పెద నేను । వర
యోగసారము నేను॥ దరువు॥ డేదా మాలా
రాగా గో విందదివ్యాసాచార । విండైకి ధ్యానము ।
రిందమిళిందా మగుచు॥ గురు॥ ౧॥

సీ॥ సాధనసంపత్తి సలలితగురుభక్తి యోగైక
సంరక్తి యుక్తుఁ డగుచు । వలగొని గురుపాదవన

జంబులకు మొక్కి వేవేగ శిష్యుండు వినుతిఁ జేసి ।
 సముచితయోగంబు సాదింపు డని వేడ ॥ నతనివీస
 మితిఁ గనుగొనిరి । గురువరులు ప్రేమా మతివీర
 వాని కిట్లునిరి ॥ ద॥ వ్యాసాశ్రమపాదసము । ల్లాసా
 మొందాగా మంద । హాసానుభాకారవి । కాసా
 మింపొందగఁ దిశలను॥ నతని॥ ౨॥

సీ॥ ప్రత్యగాత్మనకునుఁ బరమాత్మనకుఁ గల్గు
 సమరసముల తైక్యసంధి యెద్ది । యది యోగ
 మన మెప్పు నష్టాంగములతోడ నేవింప నణిమాది
 సిద్ధి గల్గు । నది జూడఁ ద్వివిధమై యలక సన్నతి
 తక్కి ॥ నభ్యాసా జ్ఞాన యోగముల । యోగిం
 దులచే । నభ్యాసా మము తా లోకముల॥ ద॥
 నందనందానూనిఁ జిత్తా మందూ నాలాచి మూడా ।
 మొందా ముందూగా దీని । చందాముఁ జెప్పెద
 నీకు॥ నభ్యా॥ 3॥

సీ॥ అభ్యాసయోగంబు ప్రాణ సంయమనం
 బనఁగ నొప్పు మునులచే బాగడ నదియు । ప్రాశస్త్యత
 వైశ్రవత ప్రధికుంభకము లన మూడుతెఱిగుల
 మొనసి యుండు । శ్రమ మొప్పు నవి జూడఁ గను
 మంత్రోలయ హత । యోగాము లన నొప్పురా ।

చెప్పెదా విను । యోగుల కెల్లా మెప్పురాద ।
 వెయ్యొట్టు జెప్పా నేలా । నయ్యా! ముసీంబా
 గోప్య । మియ్యోగ మందు ముక్తి । జయ్యాన
 జెందూ నని ॥ యోగ ॥ ౪॥

సీ॥ రాజయోగంబున రాజిల్లు నిజానయోగంబు
 త్రివిధమై యొప్పు నదియు । వరుస దారక మను
 నెఱి సాఖ్య మను మా యమస్క మనునాజ్ఞ
 లుతిశెల్లు । నీరాజయోగంబుచే రాజయోగులు॥
 గారా? సానందవాదులు । సామస్త్రవేదా ।
 సారైవిబ్రహ్మవాదూలు॥ ౬॥ ఈరాజయోగాతా ।
 ధీరాత గనుగొని । ఘోరాగభీరసం । సారావీరధి
 దాలుని ॥ గారా॥ ౫॥

సీ॥ తాంకయోగంబు దలప మనశ్శుద్ధికాంక్ష
 బహువాధితాంకంబు । సాంఖ్యంబు తత్త్వవిచారంబు
 నిర్గుణస్కంబు స్వాత్మ్యాచార్యులు గాన । తాంక
 యోగంబు తగ నొగు చెది ॥ జెందాము మోద
 మొదాగ । చిత్రేశుద్ధి । మోదూ దీనందూ
 ముందూని॥ ౬॥ సారావీరసీరిస । సారాతాగారి
 యోగ । తాంకవను నూని । చారాన నభ్యా
 సింపుచు॥ జెందాము॥ ౬॥

సీ॥ తారకయోగవిచారంబునకుఁ గల్గు ఖేచరి
 యనుమరి భూచరి యను । సరస మధ్యమ యను
 పద్మమయను శాంభవియను ముద్రల నైదువేడ్కఁ
 దెలిసి । యట మీద తారకం బభ్యసింపఁగ మది॥
 నొందూరా స్వాత్మానందాము । పెంపొందూ
 నాదా । బిందూకాళాల చందాము॥ ద॥ సద్వా
 యవీషయత । సుద్వాయముల గెలిచి । యద్వా
 యమతి చే యా । మద్వాయ మాభ్యాసింపఁగ॥
 నొందూ॥ ౭॥

సీ॥ కనుల మూసియు నైన గడు విచ్చియైన
 భూసుధ్యమమున జూపు మలిచి పల్కి । యూర్ధ్వ
 ముఖముగాగ నొనరిం జూచిను పది ఖేచర యను
 ముదియ లోచనములఁ । గదలింపకయు నాసికా
 గళంబుఁ జూచిన ॥ భూచారీ యునా గానారా ।
 నేపింప దీన । ఖేచారత్వము పొనారి॥ ద॥ సద్బ్రాని
 ద్రాల్లు విడిచి । భద్రాసనస్థుడై తా । ముద్రాలు
 గానాగా నిర్నిద్రాతఁ జెందూ నాది॥ భూచారీ॥౮॥

సీ॥ కనుల సగము మూసి కడు నాసికాసుధ్య
 సీమయంకునఁజూపుఁజెదరి నీక । నిలిపి మీకుగనున్న
 నిటలంబుఁ గాంచిన మధ్యమ యనఁబడు మహిమ

మీర , నీమూడు నంత ర్భహి ర్భధ్య లత్యముల్ ||
 గనుగోనా మునులభాగ్యములు | మండాల
 త్రాయ | కళా లెలా చూడ యోగ్యములు || ద||
 ఖండితరాగ ద్వేషాహృ | త్పండా కామూన చి |
 స్పండాలత్రయకళ | త్పండా కొనాగా నావి||
 గనుగోన|| ౯||

సీ|| కర్ణాక్షి నానాయగంబు మూసియుఁ జూపు
 మనములు | భూనుధ్యమము నె నిలుప | పన్నుఖ
 యన నెప్పుఁ జూచు లత్యములొన వెలి విశ్చల
 దృష్టి వెలమిం చేయ | శౌభవి యశంబును సరిసత
 సరెండు || సందా మింపొందూమండగ | సందా
 వానాడా | బింకుపూలఁ జూపు మండగా || ద||
 వేదావిక్రితసున | నాదాబిందువుల నిర్వి | వాదా
 మాలారా సత్వా | మోదా మొందింపు నావి ||
 సందామిం || ౧౦||

సీ|| ముందుగా దశ నాదబింకుకళానుభవంబుఁ
 జెప్పెదను సుఖంబుగాను | పద్మాసస్థుడై భక్తి
 సంయుక్తుడై ముది మొంద గురుదత్తముద్రినేత |
 కర్ణయగ్మంబును గడు మూసి యాలింప || ప్రణ
 వాము మోయు చుండురా | చిన్మాదిదశ | రవ

మూలు జెలగు చుండూరా॥ ద॥ వందారుజనస్తోమ !
మందార మానా దాగి । బృందారకాదిముని ।
బృందాము లానందింపగ॥ ప్రణవాము॥ ౧౧॥

సీ॥ చిణి యను నాదంబు చిణిచిణినాదంబు ఘం
టారవంబు శంఖస్వరంబు । వీణారవంబును విను
తాళనినదంబు వేణునాదంబును భేరివంబు । పటు
మృదంగరవంబు చలులాభానినదంబు ॥ ననా దాశా
నిధినాదముల । ముదమోద మూల । గనూమూ
గురూపదేశముల ॥ ద॥ చాగుతారరాజయోగ । ధా
రాధారాము మోదా । సారము చిన్మోగ్యమునున ।
ధీరత వషిక్తంపగ మ్రోయు ॥ ననదిశి॥ ౧౨॥

సీ॥ నాదం బకారింబు నయ మొప్పు బిగుచ్చు
కనదుకారం బన ఘనతె కెక్కు । కిళ మకారం బన
గల్గునీమూడును గలయంగ గూర్చి నోంకారి మయ్యె
ననిశంబు నది జూడ గను తలహృద్దీర్ధ ॥ యందూ
ఘోషిపు చుండూరా । విససిన మాది । యందూ
మోదింపు చుండూరా ॥ స్వర్ణహృత్పద్మపరిచారి ।
ద్వర్ణబీజంబిశమణి । కిర్ణికాంతస్థితసత్వా । పూర్ణ
బోధాచార్యులకృపఁ గన ॥ సందూ॥ ౧౩॥

సీ॥ సంతసంబున నింక నున్న ర్చహర్తృధ్య దృగ్వి
లాకితకళాదివ్యభూతి । గనుగొనఁ జెప్పెద గనుదో

యజేమూసి ద్విదశాబ్జమున దృష్టి గదియఁ బట్టి ।
 లక్ష్మ్యశోధనముల వీక్షింప ముందుగా ॥ హృదయా
 కాశము గనుపట్టూ । నందూల విష్ణు పదపంచకాము
 జూపట్టు ॥ ద॥ సూచిత చిత్కళనిజా । లోచనాములకుఁ
 గను । చూపుమేరానా మదికి । జూచుచుండగను
 గోచరముగా ॥ హృదయ ॥ ౧౪॥

సీ॥ నిమిత్తసరాకానిర్గుణాకాశము నతులాంధ
 కారిపరాంబరము । ప్రళయదవాసలప్రధిమహాకా
 శము తతచిత్రకాంతిత్వాంబరము । సూర్యకోటి
 ప్రభాసుర సూర్యగగనము ॥ ననూపంచాకాశము
 లింపొనఁగెను నొకొకొక విప్రు గమాగొన మహితకళ
 లందూ ॥ ద॥ సాంపుగాఁ జిన్నయకళ । లింపనూ హృ
 ద్వ్యోనుచూన । బెప్పదీపింపగా గానూ । పింపు
 చాలింపాక కనుగొన ॥ ననూపంచా ॥ ౧౫॥

సీ॥ క్షీణనాగర సుధాసింధువియన్నదీపరసమరం
 దసిర్భూతల గుడుల । మందారమల్లికాకుందాది
 దీప్తుల ఖన్యోతవిద్యత్సాకాంతితుల । నీలనీరదనీల
 నిర్మలవైడూర్య ॥ హారానీహారాదిరుచుల । వెలు
 గొనఁగెను మహిమ । మారాఁ జూడారా చిత్కళల ॥ ద॥
 చంద్రభానుతేజమూలు । ద్విందత మెలాగురీతి

ఖండఖండములుగ హృద్గఢన । మండలంబున వెండి
యుఁ గనుగొన॥ హారా॥ ౧౬॥

సీ॥ ఘనతరాంతహృదా కాశమధ్యంబునఁ జిన్న
యకళలు చచ్చింప వెలుఁగు । మహాసీయసూర్యసో
మాగ్నిమండలములు తన్మధ్యసీమనుఁ దనగుచుం
డు । నతులితసూర్యసోమానలాత్మధామ ॥ మండ
లాహిరణ్మయమండలము । పాలితదివ్య । ఖండలనూ
స్మితమండలము॥ దగును॥ మొదలుగా హృదాయ
కాశ । మండలామధ్యమున దివ్య । చండభానుసోమా
నల । మండలంబులు వెలుగొందగఁ దగి॥ మండల
హిరణ్మయ॥ ౧౭॥

సీ॥ మహాసీయమార్తాండమండలంబు విభంబు
నలలితచంద్రమండలము రీతి । ఎలయకాలానలో
జ్వలమండలము భంగి వితరిసాదామిసలతికి భాగి ।
సుశితసీచారిశూకంబు పోలిక ॥ శోభలు మారణ్మ
యమండలము । దీపితదివ్య । సూర్యసోమాగ్నిమండ
లము॥ ద॥ మండిరిపిండాడాబాండా । ఖండసూర్య
సోమానలా । మండలాత్మముదిత్కళ । మండలా
మహిమలు పొగ డొందగ॥ శోభలు॥ ౧౮॥

సీ॥ అదియు నాపోజ్యోతి యనఁదగి కదలక ద్విద
శాంతరంబునఁ దేజరిలు । కళ యట మీదను కల

యంగ మొదలిటి వెలుగున నెడలేక వెలుగు మరి
యు । నాత్త తత్త్వం బన నలరారు నది నీవు ॥ సోహా
మనుడు జూడుమీ । శోధించి చూడి । మోహము
వీడ నాడుమీ ॥ ద॥ అప్రమేయాచింత్యరూప । స్వప్ర
కాశపరిపూర్ణ । నిష్ప్రపంచం బది యని నీకా ।
మప్రపంచము బోధింపగ వినె॥ సోహా మనుడు॥ ౧౯॥

సీ॥ కోటిసూక్యలు మరి కోటిచక్రములు నెటి
కోటిశక్తిబిల్బుల్ కొనుగొనిగిలి । నూటిగాఁ గన నొక
చోట నిల్చినరీతి వేమారు నమ్మేటివెల్లు వెంగుల ।
దగఁ ద్రవకూటముమీదఁ దప్పి నవది । చూడు దృశ్య
ముల దాటుదు । మాయాజాలముల । వీడ నాడగ
మీటుదు॥ద॥ గాగుగా నీఖిలసక । మంగళములములు
సర్వప్రమాదముల నెంచి రాజ । యోగి యీతిఁ దసి
నిను బొగడగ॥ చూచు॥ ౨౦॥

సీ॥ భూమధ్యకిలితహృద్యోగమధ్యను మహా
మహా మెండు దశవిధముండలములు । దశనాది
ములఁ జూడఁ దగు హాసతత్త్వములు నంబరమున
నంబుడింబు రీతిఁ । దోచు నెవ్వనియందు సూచింప
నతడు పో ॥ పరమాతత్త్వము సత్యాము । నే
ననుచు నతని । భావింపు చూడి సత్యాము ॥ ద॥
దాఁతనీఖిలదుస్సం । సారుడు సామస్తానోకా ।

ధానుడు నేకాత్మపత్యయ । సారుడు సర్వోపశ
ముందును॥ పరమా॥ ౨౧॥

సీ॥ గగనంబు పవనాదికార్యజలంబుల నంటని
పగిది నిన్నింటి నెవ్వ । డంటక యాదిత్య డఖల
రూపంబుల భాసింపగాఁ జేయుపగిది నెవడు ।
చిన్నాత్మ డై విభజించి నిన్నిటి నాత్మ॥ యందూ
గురైఱునూనాతండు । పృజ్ఞానఘనండు । బిందూ
నాదకళాతీతుండూ॥ ద॥ సత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్తా ।
నిర్మలాత్మైకప్రసీప । సత్య బోధా నంద రూప ।
సర్వవిషేధావ్యభూతుడు తన॥ యందు గురైఱును॥

సీ॥ బ్రహ్మచైతన్యరూపప్రత్యగాత్మయం దాత్మ
రూపాకాంతాత్మవృత్తి । పరిసంఘటితచిదాభాసుడౌ
సీవు నివాత ప్రదేహీపపుంగుక । పగిది సర్వోద్ధి
యవ్రజము నైశ్చల్యంబు ॥ జెందా నైకాము
నొందూరా । పరాజయోగా । నందాసమాధి
జెందూరా ॥ ద॥ ఇద్ధరా సమస్తయోగ । సిద్ధులు
సన్నుతులు సేయ । శుద్ధసత్త్వబ్రహ్మాత్మైక్యసా మిద్ధ
బోధాత్మకధీవృత్తిని ॥ జెందా॥ ౨౨॥

సీ॥ ఇట్టి పూర్ణసమాధి యుల మనోనిలమాల
చలనము లేక గోచరము గాదు । చర్చింప నవి

బిందుచాంచల్య ముడుగక నిశ్చలంబులు గావు
 నిశ్చయముగ । బిందువు నైశ్చల్య మొదదు తన్
 లోన ॥ హంసాతత్త్వాముఁ దెలియూక । తెలియను
 పరమ । హంసాల నల్ల కలియాక । దరువు॥ అంద
 మూగ నేడు దీని । చందమూ వివరింతు బూని ।
 బిందుపననమనంబులు దీని । యందు కుమరై
 యుండునుఁ గాని॥ హంసాతత్త్వాను॥ ౨౦॥

సీ॥ మాతృప్రితచుభూత మహితాన్న సంభూత
 రక్త శుక్లంబుల రహి జనించి సునతఁ ద్వజ్ఞాంసాదు
 లనెను పెట్టోశము ల్లలిసి మొప్పెను స్థూలకా
 యనుందు । నిండుగా డెబ్బదిరెండువేలగునాడు ।
 లుండు పంపొందుచుండూరా । శోభించి యోగివ॥
 రుండు కనుఁగొనుచుండురా॥ (ఈదగువుఆటతాళం)
 అందు సాయలింగమధ్యము । నం దధోముఖ
 మొంద న్నగము । అంద మగు ముక్కోణముల
 పెం । పొందు చుండులాధానిచక్రము । లుండు॥ ౨౧॥

సీ॥ ఆది మొదలుకొని సమాసారకము తుదగా
 నొగి పృష్ఠభాగమునఁ దనరి । వల్లకీదండంబు వసు
 పున మదిఁ జూడ నందమై నాడికాకంద మగుచు ।
 విచ్చిన్నమూలోర్ధ్వవేణువు గతి పడె॥ ధారాసమ

న్వితమై యుండు । దీర్ఘాస్థియు బ్రహ్మ । దండీ
యనాగఁ దగి యుండు॥ (ఆదితాళం) దర్శు॥ దండి
మూలాధారాగ్రముతుడ । నుండి కణగి సుషుమ్న
గనుఁగొన । కుండలీసీమపరాశక్తీ । దండగూడి
యుండి వెండియు । ధారా॥ ౨౬

సీ॥ పొందుగా పాణాగ్ని బిందునాదములకు వద
లక యడిగన సదన మగుచు । నావిత్రి యను
సరస్వతి యను సంజ్ఞల బ్రహ్మరంధ్రగతమై ప్రబలు
చుండు । నీక్రింద దద్వామదక్షిణపార్శ్వము॥ లందూ
జెలగు చుండూరా । తగ నీడాపింగళ । లందూ
పెంపొందు చుండూరా ॥ (ఇంతటినుంచి ఆటతాళం
దర్శు॥) వదలకయ యాధారచక్రము । మొదలు
కొని నాసాగ్రసీమనుఁ । గదిసి నెఱి వ్యాపించి
నాభీ సదననాడీచక్రమున నవి ॥ యందూ జెలగు॥

సీ॥ సంస్కృతలై చాంద్రసౌరమండలములఁ
దగ నొంది పైతృక దైవయాన । సంజ్ఞల నలరారు
సోమరి నాడులు జన్మించె నాడికాచక్రమందు ।
నందుల గాంధారి హస్తజిహ్వయు వ్యాప్తి ॥ నొం
దూరా నేతాంతము లందు । పూషాలంపూ
షలు । చెందూరా శ్రోత్రయుగమందూ ॥ ద ॥

అనువుగను శుక్లాఖ్యనాడియు | కనులబామ్మల నడుమ
నొందియు | వినుము నాసాకర్ణరంధ్రము | అను
బామ్మల దిగువగనుఁ గలయును || నొందూరా || ౨౮

సీ॥ కన నది శృంగాటక మగు గంగాయమునా
సరస్వతు లను నామములను | భాసి ల్లిడాపింగళా
నుషున్నలు విను మలరారు భూయుగళాంతరము
నఁ | గూడి యీమూడుఁ ద్రికూట మనఁ ద్రివేణి ||
సంగామం బన నగూరా | చూడఁ ముక్తసంగూల
కెల్లఁ దగూరా || ద॥ వాక్యసాణి యైన సార | సత్తి
యు జిహ్వంతమున ననవర | తప్రచాణి యైన విశ్వో
దయు వివిధాన్ములఁ దిను నెరిగి | సంగామం || ౨౯ ||

సీ॥ తలపఁ గంఠస్థయై తనరు పయస్విని యొనర
క్షుత్తప్తల నొడవఁ జేయ | చును జలపానంబు నెన
రించు మరియును జనియించి నాడికాచక్రమండు |
జూడంగ నాడు లీమూ డధోముఖముల || నొందూ
రక్తావ్యయఁ నిందు | విను నీవు శుక్లం | బందూ వలన
వెలె నొందూ || ద॥ జూడ నీనీవాలి కూహూ | నాడు
లూ దా మూత్రములముల | నోడకయ క్రమ మొప్పు
వెలికిని | వీడఁజేయును వివిధగతులను || నొందూరక్తా ||

సీ॥ తలపంగ శంఖు దామినీ నాడులు సరసాన్న
రసముల సంగ్రహించి | కొమరొప్పుగఁ గపాలకు

హరంబుననుఁ బొంది శిరమున నమృతంబు సారదిఁ
జేయు । నది గాకయును హృదయమున నేకోత్తర ॥
శతనాడు లొప్పు చుండూరా । అందొక్క టూ
ర్ధ్వ । గతి గల్గి యొప్పుచుండూరా ॥ (ఆదితాళం) ॥
ఆరళము లేకా తన్నాడీ । మార్గము జూడంగ మో
క్ష । మార్గ మనుచూ వేదాంత । వర్గము శోభించి
కల్గెగ ॥ శతనాడు ॥ 3౧॥

సీ॥ వివరించినవి యెల్ల విను ముఖ్యనాడులు నీని
లోపల నిడా పొగళా సు । ఘమ్మలు ముఖ్యతై
శోభిల్లు నందుల బ్రహ్మనాడియు శిరోరత్న మగుదు ।
భాసిల్లు నిల్లు డెబ్బదిరెండు వేలగు ॥ నాడు లింపొందు
చుండురా ప్రాణదులతోడ । గూడి మెలగుచుండూ
రా ॥ (ఇంతటనుంచి ఆటతాళం) వరువు ॥ తీర్థా
ర్థాధః ప్రకీర్ణక । దేహనాడీ వివరముల గుం దార
యగ జలనాదిధర్మము । లలరి మెలగుచు ప్రాణ
దళకము ॥ నాడు ॥ 3౨॥

సీ॥ హృదయ దేశంబున గదిసి పాగ్గెం డిడా
పొగళా నాడికావివరయుగము । వలన నుచ్చాస
రూపంబుచే దా నపానునకుఁ బ్రాజ్ఞుఖముగా నొసర
నెదురు । నడుచు చధోముఖనాడికాత్రతయ బాహ్యం
బునకు నిర్గమించురా । వితస్తి కాప ర్యంతాముచను

దెంచురా || ద|| అనయమును జనుదెంచి యచ్చట
నణగు పాయువు నం దపానుడు | మొనసి నిశ్వాసా
కృతినె బ్రా | బునకుఁ బ్రాజ్ఞుఘముగ నెనుడు చని
హ్యంబు | 33|

సీ|| నడుచు చథోముఖనాడికాత్రితయంబు ఎలన
శేతోమూత్రమలముల నొగి | వెడలించు చుండును
విభజించి కంఠ దేశంబున ఎసియించి-సరియుదాను |
డనిశంబు విహితంబు గను మనచుందున|| వరలు సంక
ల్పవికిల్పముల | పరికించి జూడ | వరజిహ్వోద్యస్త స్థాన
ముల|| ద|| వలన శబ్దాకృతీయుగా నెటి, బలుకఁజేయు
చు వివిధగతుల మ , రలనుగనగ సుషుప్తియందున|
రవరవ సమస్తేంద్రియంబుల || వరలు | 34|

సీ|| సంగ్రహించియు నుపశమింపఁ జేయుచు
సకలప్రబోధకసమయ మందు | నెప్పటివలె వాటి
నెల్ల నుంచుచు భువనాంతరాగమగమనాఘ్యుఁ
డగుచు | మరియు నగ్నిప్రోమమయు డయి వరిసుంపు||
మును నాశ్రయించి మించి రా | జలు బ్రహ్మరం
ధ్రం | బునకుఁ దా నుద్గమించురా|| ద|| ఎంచి
వర్వశరీరమును వ్యాపించి వ్యానుఁడు బాహ్యశీతో
దంచితోష్ణము లాంతరమునకుఁ | బంది తా నొగి
నిచ్చుచును మరి | మునునాశ్ర|| 35|

సీ॥ చర్చింప నాంతరశీతోష్ణముల నొగి బాహ్యం
 బునకు నిడి భక్షితాన్న । రసముల నంతట బ్రస
 రింపఁ జేయుచు నుండునంతట సమానుండు నాభి ।
 మండలంబున నుండి మరి జత రాగ్నిని । పృజ్వాలిం
 పంగాఁ జేయుచును । భుక్తాన్నములెల్లను । బచనాము
 నాచరించుచును॥ ద॥ ఆచరించి సమస్త నాడుల ।
 కనయమును దాఁ బంచి యిడు మరి । యెంచ
 నుద్గారమున నాగుడు । నెన్న నుస్మీలనముగూర్చుడు॥
 పృజ్వా॥ 3౬॥

సీ॥ త్కుతమున గృకరుండు సొరది విజృంభణం
 బును దేవదత్తుండు వినుము వ్యాప్తి । నొంది ధనం
 జయుం డొనర మృతం బైన విడువక స్థాల్యంబు
 నొడలయందు । బుట్టించు చుండి తాఁ బొల్పార
 నిట్టుల ॥ దశ వాయువులనుఁ గూడురా । కూడియు
 నిందియ । దశ కాన్విత మై యుండురా ॥ ద॥ ఉండి
 కామప్రీముఖవికృతి । పోన్నతీసామన్వితంబై ।
 నడనడను వీషయనుఖగ్రహ । ణంబు కొరకు నధో
 ముఖం బై ॥ దశ వాయు॥ 3౭॥

సీ॥ శ్రవణాదికములచే శబ్దాదివిషయంబు లను
 భవింపుచుఁ జాల సనవరతము । వాగాదులనుఁ

గూడి వచనాదికర్మంబు లాచరించుచు మన మలరు
 చుండు । నమ్మనంబునుఁ గరణంబుగా గైకొని ॥
 తత్పవానామానోగ్రమునందూ । కర్తృత్వాదీక ।
 ధర్మములతో బుద్ధి వెలుగొందూ॥ ద॥ అదియె
 బిందు వనంగఁ బరగును । గదిసి కార్యాద్యాశ్ర
 యయు మరి । యది యఖిలసంస్కారనాసితి ।
 యదియఁ గావునఁ జెప్పెదను విను॥ తత్పవనా॥ ౩౦.

సీ॥ మానస మాయత మహితేంద్రియ శరీర
 మూఁగ గూడి విషయాభిముఖత నొంది । తచ్చల
 నంబునఁ దాను జలింపుచు సంత ర్పహి ర్విషయా
 నుభవము । మోగునును సుషుప్తి యందు తమో
 రూప ॥ మగూచూ జాగరణానులయిందూ ।
 బుద్ధ్యాద్యాకారము । ననాయాము నిట్లుఁ దా
 నెందు॥ ద॥ చింతసేయక మక్తి దరుక న । సంత
 కర్మము లాచరించుచు । సంతసంబునఁ దత్ఫలముల
 ని రంతర మనుభవింపు చుండును ॥ మగూచూ॥ ౩౧

సీ॥ విగ్రహపాణిమనోగ్రస్థబుద్ధియె బిండు
 వనంగ వాబిందు వండు । వెలగె డాత్మప్రతిబింబమె
 కళ మరి పవనఘోషమె సుమ్ము ప్రణవరవము
 పొల్పార నివి గను పుగుషుండు పరికింప । విను

భూమానందబోధుండు । పరమాత్ముడు నానా ।
విధతత్త్వములకు నాధుండు॥ ద॥ భాసిరాఖిలకార్య
కరణవి । భాస్వితైకపరాత్మతత్త్వా । భాసకళతో
నెనసి బిందువు । భాసిలుచు దా నెల్ల పొద్దున॥
విను ॥ ౪౦

సీ॥ మహితార్థ సో మాగ్ని మండలా హిత
సూక్ష్మచక్షురగ్రములకు సః నభోము । ఖంబుగా
దనరు హృత్కజంబుతో బహిష్కృతమై స్వవిషయా
నుభూతి గల్గి । మహితమానస పవమానదేహేం
దియ ॥ ములతో దా గలయు చుండూరా ।
కలాసి యూరక । కలయా జరించు చుండూరా ॥
ద॥ కనుక నలు దశనాడికాంత । ర్గతదశేంద్రియ
పవనమనముల । ననువుగను హంసానుభవమున ,
నడచి యచలత మొద జేయుము॥ ములతో దా॥రగ

సీ॥ ఎట్లన్న నది విచు మేర్పడఁ జెప్పెద జెలఁగి
పద్మాసనాసీనుఁ డగుచు । నలరంగ జాపు నానా
గ్రమందున నిల్చి మది సిందియంబులఁ గుడియ
బట్టి నిఖిలానిలంబులు నిర్వికారత నొంద । కామాది
విరహితంబుగా । స్వాంతంబును నీవు । గావింపు
నిష్కలంబుగా॥ ద॥ అనిలమనముల తోడఁ గూర్చి

యు । హంసమంత్రంబును జపింపుచు । నొనర
బిందువు గదల కుండగఁ । గనుము చిన్నయనాదక
ళలను ॥ కామాది ॥ ౪౨.

సీ॥ నాదానులకుఁ బాను నాదియై దృష్టయై
సర్వదృశ్యములకు సాక్షి యగుచు । చిద్రూప
మెనట్టి శివపరత్వ మహా వినుము హాకారంబు
వివిధదృశ్య । దేహేంద్రియప్రాణధీశూనసాదిక ॥
రూపిణి యై త్రిగుణంబులతోడ । నలరాజెడు బ్రక్ప
తి । రూప మూరు సకారము జూడ ॥ ద॥ విరుము
పురుషప్రకృతులకు నగు । సునతదాత్మత మధ్యబిం
దువు । గనుక హంస యనంగ జీవుం । డలమాన
సయుక్తు డతఁ డగు ॥ రూపిణి యై ॥ ౪౩

సీ॥ కన స్థితి కను నిర్వికారపురుషునకు కేవలా
తిజడప్రకృతికి నగుయ । సర్వసంసారంబు సంభవిం
పను గాన రుచిరహాకారిస్వరూపకుడగు నాత్ముడు
దన శక్తి యగు సకారము తోడ ॥ తాదాత్మ్య
ధ్యానంబునఁ గూడి । పరిపూర్ణాద్వైత । తత్త్వాము
నవల దిగనాడి ॥ ద॥ చేరి హంసకజివభావము । చే
దనుత్రయపురము లోపల । నురువుగా నిందియమ
నోనిల యుక్తు డై తత్ప్రవశుఁడై ॥ తాదా ॥ ౪౪॥

సీ॥ పూని నానావిధపురుభోగము లనుభవింపు
 చు నెపుడుఁ గ్రీడింపునట్టి । హంస కగ్నీషోము లరయ
 బతుంబులు నోంకారిము శిరంబు నెనర ముఖము ।
 రుద్రుండు షడములు రుద్రాశి బిందువు । నేత్రత్ర
 యాము వీనారా । భాస్కరవీతి । హేమాత్మాలు
 పాశ్వర్ణములు గనరా । ద॥ మరియు విను మది
 కోటిభాస్కర । మహిత తేజము నభగమించియు ।
 తరువులను వ్యాపింప దహనుని । దగవు దగి భూత
 ములయందును ॥ నేత్ర॥ రగి॥

సీ॥ హృదయాజ్ఞములయూను నిరవొండు మం
 డుడు పూర్వదళంబున బుద్ధామతియు । నాగ్నే
 యదళమున నామస్యనిద్రలు కడు యామృతభ
 షున శౌర్యమతియు । నైరృతిదళమున నమవ
 బాపపుబుద్ధి ॥ పరికింప బల్గిమనభమండు । క్రీడాము
 వినుము । నాయవ్యాం భోజదళ మండు॥ ద॥ సంచ
 రింపగ గమనమతియును । సౌమ్యదళమున రతియు
 బీతియు । నంచదీశాన్యదళమున ద్ర । వ్యాదికా
 దానంబు నొదవును ॥ పరికింప॥ రగి॥

సీ॥ మరియు వైరాగ్యంబు మధ్యను దక్షేస
 రంబున వినుము జాగృద్దళమును । గర్జికాంతరి

మందు గన న్యపు మును లింగమందు సుషుప్తియుఁ
బొందుచుండు । మరి పద్మము నెపుడు మరలి విస
జింతు॥ నపూడూ నాదమునా లీనం బౌ । చెప్పె
ద వీను । మదిఁ జూడఁ గను తురీయం బౌ ॥ ౪౧॥
సులభముగ నన్నాద మెపుడును । శుద్ధపాండుస్ఫటి
కవిభ మై । యలరు నాథారాసాహ । ప్రార
పర్యంతంబు నిండియు॥ నపుడు ॥ ౪౨॥

సీ॥ అదిజూడఁ గను పరమార్థతత్త్వరహస్య మని
యోగివరు లెల్ల ననగ నొప్పు । నది గాన దేశికు
ననునుతమహదుపదేశమున వివేకదృష్టివలనఁ । ద
న్నాశదేశంబు తగ సుషుమ్నా దేశ॥ మని నానికీలుఁ
దెలియారా । తెలాసి నీవు సందూలమేలుగానారా॥
దరువు॥ సతతపవనమనములతోడను । సమత హంస
యటంచు బల్కెను । సతత నే నని కీలుఁ దెలిసినా
నదియు బాలియును సంతోషంబు ॥ ౪౩॥

సీ॥ ఈరహస్య మెరింగి యేకాగ్రత భజింప
ననిమానసములు హంసతోడ । విలయంబు
మొదలిటి వెలుగందుఁబొందునహర్నిశంబునుఁబ్రాణు
డరసి చూడ । రేచకాకుల విహరింపఁగ నానితో॥
గలయూచు నెపుడు మదితోడ । వినరో! హం

నయు । కర మొప్పు మెలగు దాఁ జూడ । ద । పూర.
కమ్ము హాకారిమును మరి । పూని బిందువు కుంభ
కంబున । కోరి రేచకమున సకారముఁ , గూర్చి
చూచెడు తెలివి నే నన । కలయూచు॥ ౪౯॥

సీ॥ మరి యిట్లు పవమానమానసంబుల తోడ
నైనసి హంసయు నాటు వనరుహముల । నరయ
నహర్నిశం బిరువడి యొక్క వేయాటు నూరుల
మారు లయి జరించు । నట్లుఁ గావునఁ దగినట్లు
పాయుస్థాన ॥ మందూ నాధార మింపొందూ ।
వశేషసవర్ణము । లొందూ క్రమ మొప్పుఁ దా
మందు । ద॥ తలప నదియు చతుర్దశంబై । తప్త
కాంచనవర్ణమై భూమి । నిలయమై ఘ్రాణంబునకుఁ
దా నియతకారణమై చెలంగును ॥ మందూ॥ ౫౦॥

సీ॥ అందువిఘ్నేశున కాటు చూరులు లింగ
దేశంబునందునఁ దెలియ వినుము । బాదిలాంతా
క్షరభాసితపద్మళముక మై కాంతిచే రక్త మగుచు ।
రసనాదయై కన రమ్యమై జీవన । సదానామైచెలంగు
చుండూరా । స్వాధిష్ఠానాబ్జము । సరసీజాసను
దుండూరా । ద॥ అతని కాటువేలు నాథి । యందు

దశవణకములఁ గూడుక । సతతమును దశదళయు
తంబై । సహజ తేజోనిలయుమై మః॥ సదానామై॥౧౦

సీ॥ కడు బీతవర్ణమై కన నేత్రహేతువై మః
పూరచక్రింబు మహిమఁ జెలఁగు । నందు శ్రీవిష్ణున
కాటువేలునుఁ జూడ హృదయదేశంబున నింకి
వినుము । కథవర్ణములఁ గూడి కడు ద్వాదశార
మై ॥ తనరారు శ్వేతవర్ణంబై । వాయుస్థానంబై ।
తలపఁ ద్వగిందియకారణమై ॥ ద॥ అలరు గనఁ
ననాసాతాబ్జము । నందు రుద్రుని కాటువేలును ।
లలితకంఠస్థానమున విను । కలితషడశకస్వరంబై॥
తనరారు॥ ౧౧

సీ॥ మరి షోడశారమై నెఱి నీలవర్ణమై గగనని
శాంతమై కర్ణహేతు । వై విశుద్ధాబ్జంబువల నెప్పు
నందున జీవాత్మునకు వేయి చెలువుమీఱ । భ్రూమ
ధ్య హంతుంప్రపూర్ణమై ద్విదళమై । మాణిక్యవర్ణ
కలితంబై । యల రాజ్ఞాచక్రము । మరి యంతఃకరణ
నదనంబై॥ ద॥ అందు పరమాత్మునకు నొక్కసహ
స్రమును మరి బ్రహ్మరంధ్రము । నందు నోంకారా
క్షరగమైయనుపమానసహస్రదళమై॥ మాణిక్య॥౧౨॥

సీ॥ భానుకోటిః భాభానమానం బయి ధీలయ
 స్థల మయి తేజరిల్లు । నల సహస్రారంబునందున
 శ్రీగురుస్వామికి నెకసహస్రంబు నిల్లు । ధ్యానము
 ద్రాదులఁ దగ నెరి గర్పించు ॥ సతఁడూ భక్తాక్ష
 ణ్యుండు । గన జీవన్ముక్తుడు । సతతమూ యోగివ
 రేన్యుండు ॥ ౬॥ కుడియెడను లగు నాడులాదున ।
 నడచుగాలి నడువడి వెలిలో । బాడగనుచు సంత
 తము నడిచుగు, నడవ నంటుచు మనము మెలగును॥
 సతఁడూ॥ రర॥

సీ॥ రంగుగాఁ దన రిజా పింగళలకు విలక్షణమై
 సుషుమ్న యచ్చటఁ జెలగు । నాజ్ఞాబ్జ మచ్చట
 నాల్కితేజము వెల్లు సాక్షియై యపరాసపేక్షీ
 యగును । నది నీవు నే నని మదిగోన భావింపు ॥
 డెందా మింపొందూ చుండాగా । సామాన్యద్యేతా
 నందామూఁ జెంది యుండాగా ॥ ౬॥ అచల మగు
 హంసస్వరూపం । బెచటఁ బుట్టు మెలంగు నడ
 గును । నదియె ద్విదళాంబుజసుషుమ్నలు । అరయు
 నిర్మలదృష్టిచేతను॥ డెందాము॥ ౫౫॥

సీ॥ తెలియంగ సతినూత్నదృష్టియు మరీ దృగా
 ద్యవసానపదము దా సరయ బుద్ధి । మానసపద

సంబు మహితాత్మతేజంబు నచలంబు నిర్విషయంబు
 గాన । హంసనాదంబుల నప్పదమునుఁ గూర్చు ॥
 నుదాయాను నెందుఁ దా నందూ । చిత్తశలు
 వీని । యందూ నాశాము నవి చెందు ॥ ద॥ అంగమే
 బిందూవు నాదము । లింగమే లింగాంగముల ।
 సంగమే చిన్మయకళ యని లిం । గాంగులు తెలి
 యంగా జాతురు ॥ నుదయాము ॥ ౧౬ ॥

సీ॥ అట్లు గాన కళయు హంసనాదంబుల రూప
 మడచి తనరూపుఁ జేసి । తను దన్ను గాంచు తత్త్వం
 బునం దైక్యంబు నెంచు బయలు తన్నుఁ బొందు
 నట్లు । విను హంస యుతనాదబిందుకళల కైక్కి
 మెపు డౌ పృథ్వీలక్కర్పూర । శిఖరతి దృశ్యం ।
 బపుడు శూన్యం బై యొప్పురా ॥ ద॥ విమలసర్వే
 ద్రియమనఃపవ । నమూన శూన్యమై చాలంగ
 సమతఁ దా నెలరారు సంతట । నచ్చివానందైక్య
 నుండై ॥ యెపుమా ॥ ౧౭ ॥

సీ॥ విను హంససుననాదబిందుకళలతోడ నిట్లు
 మనఃప్రాణధీంద్రియంబు । లెపుడు విలయ మగు
 నపు డయ్యవస్థ తురీయం బనియునుమరి యమనస్క
 మనియు నున్మని యని యన నొప్పు నట్టియా । పూర్ణ

సమాధి నొందుమురా । అపరోక్షాద్వైత । బోధా
తత్త్వాముఁ జెందుమురా ॥ ద॥ వినుము హంసధ్యా
నమున మది । బిందు వెలుఁ గంపింపకుండును ।
దొనరగా దశనాదముల విన । తుదను ఘంటారవము
మోయుచు॥ పూర్ణ॥

౫౮॥

సీ॥ బహులక్ష్యములఁ జూడ వరలు స్వయం
జ్యోతి యామద్వయంబు యోగాప్తి నొంది । తగిలి
ధ్యానింపగఁ దన్మయత్వము గల్గు నట్టి యున్మని
యందు నఖిలవిషయ । నకల్పేంద్రియములతో సరి
మనోనిలములు ॥ విలయాను నొంద యోగాయూ
ఇదియే వేదాంత । విదితిశీరాజయోగము ॥ ద॥
అనవరత మాచార్యసన్నిధి । వినయమతి సేవించు
నానికీ । దనరు బ్రహ్మత్యైక్యపాతా । త్కార మటు
నిస్సంశయంబుగ । విలయము॥

౫౯॥

సీ॥ అని యిట్లు భోధింప నాశిష్యు డాగి దురీ
యానందమును బొంది యతులభక్తి । నాచార్య
మునిచరణాంభోజయుగళంబు నర్పించి వినుతినొసర్చి
దేవ । కెరలి నాపై నీదు కృప చెలంగుటఁ జేసి ॥
ధన్యోహ మాని వలెను । కరుణారస మపుడ ।
మృదున్మని పై మాని చిల్కెను ॥ ద॥ ఆదితాళం ।

వాసి చెలంగాగా నురా । ధీశసంసేవితనిజా । దేశు
 డీతం డన గుర్వా । దేశమునుఁ గైకొని జన నత
 డిటు ॥ ధన్యోహ ॥ ౬౦॥

సీ॥ ఈతారకం బొగి నేకోవిమడు గాంచు యో
 గీంద్రు డతఁడె పో యోగులార । యాయోగసా
 రంబు నేచారుమతి చూచు విజ్ఞాని యతఁడె పో
 ప్రాజ్ఞులార । కోర్కెచే నెవ్వఁ డీగురుశిష్యసంవాద॥
 మును విను వాడె ధన్యుండు । యీరేడు జగంబులఁ
 గనుగొన వాడె మాన్యుండు ॥ ద॥ ఆదితాళం—
 శ్రీవీరేశ్వరగురు । నేవాధురీణశివసు । ధీవిరచిత
 గుర్వం । నేవాసిసంవాద । మును వినువాడె॥ ౬౧

సీ॥ శ్రీరమ్య శాతమీతీర సంస్థిత రెడ్డిపోలవ
 రాభిఖ్యపురవరమున । గురుతర కొచ్చర్లకోట
 కామాయమ్మ రాజ్ఞీమణిఘృణాశ్రయతఁ జేసి ।
 యాస్థానపండితుఁడై యొప్పి తద్దత్తబహులబహూ
 కృతి నృదసి పరగు । జంధ్యాలకులదుగ్ధజలధరా కా
 సుధాకరుఁ డగు శివసుధీవరునిచేత ॥ తే॥ గీ॥ సరస
 సంగీతసరణిచే శ్రావ్యతరము । గాగ విరచిత మైన
 యాయోగసార । మనెడు గ్రంథమ్ము హరికృప
 మనెడు గాత । ధరణిలోపల నాచంద్రతారకముగ॥

శ్రీ శివాయ నమః

నీ॥ శంభో మహేశ్వర శంకర శారీశ వామదేవ
గిరిశ కామదమన । చంద్రశేఖర హర స్థాణో
పురాంతక మృత్యుంజయ వృషాంక మృడ మహేశ॥
భూతపతే వ్యాళభూషణ త్రిణయన శూలపాణే
రుద్ర నీలకంఠ । ఈశాన నీలలోహిత మహాకా
లోగ్ర భీమ మహానట వ్యోమకేశ ॥ ఖండిపరశోఽ
ష్టమూర్తేఽంధకఘ్నభర్త । జాహ్నువీధర ధూర్జటే
శర్వ గిరిశ । విశ్వనాథాఽజినాంబర వృషభవాహ॥
భవ మహాదేవ పశుపతే శివ నమోస్తు ॥

శా॥ అంభోజాసన జంభశాసన ముఖాఽమర్త్య
శిమాశ్శివభా । శుంభత్పాదుఁడు కుంభభూముఖ
మునిస్తామాంతరంగాలయుం । డంభోదాభగభుండు
కుంభిదనుజేంద్రారాతి శారీశుఁడౌ । శంభుం దీప్తత
మాకు సంభృతదయాసంభూత వాగ్గుంభమూత్ ॥

శ్రీ వాసుదేవాయ నమః

సీ॥ కేశవ ప్రద్యుమ్న కృష్ణ దామోదర
వాసుదేవ ముకుంద పద్మనాభ । నారాయణః
చ్యుత నరసింహ గోవింద మధుసూద నోపేంద
మారజనక । పురుషోత్త మానిరుద్ధ రవీందుకేత్ర
సంకర్షణ వామన గరుడవాహ । విష్ణో హృషీకేశ
విశ్వంభర శ్రీధ రాధోక్షజ జనార్ద నాహిశ
యన ॥ మాధవ హరే త్రివిక్రమ మందరధర ।
శంఖచక్రగదాఖడ్గశాబ్దకాహన్త । షోటకాంబర కం
దర్పకోటిరూప । భక్తమందార దేవ తుభ్యం
నమోస్తు ॥

శుద్ధపత్రిక.

పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఓప్పు.
5	4	తుండారీకా	తుండారీకా
16	11	బును	బున
22	12	భూ	భూ
23	10	పదవ	పదవ
24	9	రర	xర

10924

